

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 9Csp/96/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319206407
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hirková
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:8319206407.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Mariannou Hirkovou v spore žalobcu: S. N., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt Y. XXXX/XX, R., práv. zast. JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, práv. zast. JUDr. Oskar Chnápko, advokát so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica, v konaní o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1 749,49 eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 500,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- III. Žalobcovi priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 % z priznanej sumy proti žalovanému.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 27.06.2019 na tunajší súd žalobu proti žalovanému, ktorou žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 1 749,49 eur ako primeraného finančného zadostučinenia a na náhradu trov konania.

2. Podanie žaloby odôvodnil tým, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. XCsp/XX/XXXX o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný, rozsudkom Okresného súdu Humenné, sp. zn. XCsp/XX/XXXX z 03.10.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. XXCo/XX/XXXX z 25.03.2019, ktoré sa stali právoplatnými 09.04.2019. Ako spotrebiteľ si uplatňuje primerané finančné zadostučinenie za porušenie spotrebiteľských práv, ktoré bol nútený brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. V danom prípade treba zdôrazniť, že žalovaný nielenže v zmluve o úvere používal neprijateľné zmluvné podmienky, ale tiež aj konal spôsobom, ktorý je možno považovať za nekalé obchodné praktiky a v rozpore s dobrými mravmi, v snahe obohatiť sa o sumu 1 749,49 eura, čiže zo strany žalovaného sa jednalo o viacnásobné porušenie práva. Keďže je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza právnej normy, primerané finančné zadostučinenie preto požaduje vo výške 1 749,49 eura, pričom nárok ako ho požaduje, zohľadňuje skutočnosť, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil práve o sumu 1 749,49 eura, či už plnením z neprijateľných zmluvných podmienok, alebo preplatením bezúročného a bezpoplatkového úveru.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v podaní zo dňa 12.08.2019 tak, že popiera tvrdenie žalobcu, že porušil jeho práva. Žiadal od žalobcu len to, čo mu po práve patrilo. Porušením povinností žalobcu vyplývajúcich zo zmluvy o úvere mal žalovaný nárok požadovať od žalobcu uspokojenie svojej pohľadávky. Žalovaný žiadal od žalobcu plnenie vyplývajúce zo zmluvy o úvere, pričom až do rozhodnutia súdu

v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, kde súd určil že úver je bezúročný a bez poplatkov, žalovaný nemohol vedieť, že žiada od žalobcu plnenie neoprávnene. Žalobca vo svojom podaní nijako nepreukázal, že žalovaný porušil právne predpisy, ktoré by zakladali nárok žalobcu ako spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. V prípade, ak žalobca požaduje náhradu primeraného finančného zadosťučinenia, žalovaný má za to, že nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia môže žalobca uplatňovať len pri podanej ústavnej sťažnosti v konaní vedenom pred Ústavným súdom Slovenskej republiky. Podľa právneho názoru žalovaného, žalobca nemá žiadne právo uplatňovať si pred okresným súdom nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Žalobca síce preukázal, že si na súde úspešne uplatnil žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak nijako nepreukázal porušenie svojich práva žalovaným, ktoré by zakladalo nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Na základe vyššie uvedených skutočností považuje nárok žalobcu na uplatnené finančné zadosťučinenie za nedôvodný, právne neudržateľný ako aj zjavne neprimeraný. Výška požadovanej nemajetkovej ujmy v sume 1749,49 Eur nebola žalobcom nijakým relevantným spôsobom odôvodnená. Rovnako žalovaný nesúhlasí so spôsobom akým dospel žalobca k uvedenej sume 1749,49 Eur. V uvedenej súvislosti poukazuje na skutočnosť, že žalovaný si uplatňoval od žalobcu svoju splatnú pohľadávku výlučne v medziach zákona a v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Opätovne poukazuje na skutočnosť, že žalovaný mal voči žalobcovi splatný dlh. Z uvedeného vyplýva, že nárok žalobcu považuje za zjavne neopodstatnený, účelový a tendenčný, nemajúci oporu v právnom poriadku Slovenskej republiky. Má za to, že žiadať preto v tejto situácii od žalovaného vyplatenie finančného zadosťučinenia, nepovažuje za dôvodné. Má za to, že za dôležité je potrebné považovať predovšetkým to, či u spotrebiteľa išlo o hrozbu a ujmu. Žalobca slobodne a vážne uzatvoril s právnym predchodcom žalovaného zmluvu o úvere, na základe ktorej Poštová banka, a. s. poskytla žalobcovi finančné prostriedky. Žalobca poskytnuté peňažné plnenie zo strany Poštovej banky, a. s. spotreboval, avšak v rozpore so zmluvou, v ktorej sa zaviazal poskytnuté peňažné plnenie vrátiť a zaplatiť úroky, splátky úveru riadne a včas nesplácal, čím sa celý úver vrátane príslušenstva stal predčasne splatným. Sumu 1749,49 eur požadovaného finančného zadosťučinenia žalobca odvodzuje zo sumy, ktorú mal žalovaný požadovať od žalobcu nad rámec poskytnutého úveru. Takýto výpočet finančného zadosťučinenia je absolútne neprimeraný a nemá žiadnu oporu v právnych predpisoch. Žalobca si všetko plnenie, ktoré uhradil žalovanému nad rámec toho čo podľa právnych predpisov mal žiadať vrátiť cestou vydania bezdôvodného obohatenia, pričom celá suma, ktorú uhradil žalovanému nad rámec poskytnutého úveru mu bola súdom priznaná a žiadne ďalšie plnenie už žalovanému neuhradil. Suma primeraného finančného zadosťučinenia má zodpovedať ujme, ktorú mal žalobca utrpieť v dôsledku protiprávneho konania žalovaného voči nemu ako spotrebiteľovi. Nemôže tvoriť sumu, o ktorú sa žalovaný ako dodávateľ bezdôvodne obohatil, navyše ak toto bezdôvodné obohatenie vrátil na základe rozsudku. Navyše žalobcom požadovaná suma 1749,49 Eur by bola zjavne neprimeraná aj v prípade ak by žalovaný tlačil na žalobcu zaplatiť viac ako podľa zákona mal. Primerané finančné zadosťučinenie nie je náhradou škody ani vydaním bezdôvodného obohatenia. Žalovaný má teda za to, že žalobca nemá nárok na primerané finančné zadosťučinenie, pretože nárok na jeho vyplatenie vôbec nevznikol a navyše je úplne jasné, že suma 1749,49 Eur, vyčíslená žalobcom je zjavne neprimeraná. Na základe vyššie uvedeného žiadal súd aby žalobu zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania voči žalovanému.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, rozsudkom tunajšieho súdu č.k. XCsp/XX/XXXX-XX zo dňa 03.10.2018, rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. XXCo/XX/XXXX zo dňa 25.03.2019, doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, a zistil nasledovný skutkový stav.

5. Z rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 03.10.2018 č.k. XCsp/XX/XXXX-XX súd zistil, že žalobca podal proti žalovanému žalobu dňa 22.05.2018 o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 749,49 eur s prísl. a zároveň sa domáhal vyhlásenia zmluvných podmienok v zmluve o úvere za neplatné z dôvodu neprijateľnosti. Uvedeným rozsudkom súd vyhovel žalobe a uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1 749,49 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 31.05.2018 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a určil, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.06.2008 v Obchodných podmienkach v článku 4. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie - bod 4.6. v znení: „Platby od klienta sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledovnom poradí: 1.na poplatky podľa Sadzobníka, 2.úrok z omeškania, 3.úrok z úveru, 4.splátka istiny úveru.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu vo vzťahu k žalovanému. Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie. Krajský súd v

Prešove rozhodol dňa 25.03.2019 sp. zn. XXCo/XX/XXXX tak, že potvrdil rozsudok prvostupňového súdu. Rozsudky nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 09.04.2019.

6. Podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

7. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadostučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že žalovaný skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon a že toto porušenie je spôsobilé privodiť žalobcovi ako spotrebiteľovi ujmu a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Len pri kumulatívnom splnení uvedených troch podmienok je možné uvažovať o nároku žalobcu na primerané finančné zadostučinenie.

8. Predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde a toto je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

9. Cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Samotná povaha primeraného finančného zadostučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenal, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (pozri uznesenie NS SR, sp. zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14.9.2016).

11. Žalobca preukázal relevantným spôsobom porušenie zákonnej povinnosti žalovaného a taktiež preukázal, že toto namietané porušenie bolo spôsobilé privodiť mu ujmu. Žaloba je preto v plnom rozsahu dôvodná.

12. Žalobca v konaní vedenom na tunajšom pod sp. zn. XCsp/XX/XXXX úspešne uplatnil porušenie práva spotrebiteľa, a preto má právo na primerané finančné zadostučinenie od žalovaného, ktorý za porušenie jeho práva nesie zodpovednosť. Žalobca v uvedenom konaní uplatňoval voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktoré použil žalovaný v zmluve o úvere; v tejto veci prvoinštančný súd uložil žalovanému povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 1 749,49 eur s príslušenstvom a vyhodnotil zmluvnú podmienku použitú žalovaným v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.06.2008 v článku 4 Obchodných podmienok ako neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvého stupňa stotožnil. Žalovaný sa teda na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil sumou 1 749,49 eur a použil neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve voči žalobcovi, pričom mal zákonnú povinnosť zdržať sa takéhoto konania (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobcu ako spotrebiteľa, jeho dôsledkom je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadostučinenie.

13. Je preukázané, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. XCsp/XX/XXXX bolo konštatované porušenie ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka, ktoré zabezpečujú európsky štandard ochrany spotrebiteľa v prípadoch uzatvárania zmlúv o spotrebiteľskom úvere.

14. Na tomto mieste súd považuje za potrebné uviesť, že bol to práve žalovaný, resp. jeho právny predchodca, ktorý nepostupoval s odbornou starostlivosťou a koncipoval obsah Obchodných podmienok ako neoddeliteľnej súčasťou úverovej zmluvy, pričom do nich zakomponoval neprijateľnú podmienku. Zároveň v zmluve neboli uvedené všetky náležitosti vyžadované zákonom, pričom žalobca ako spotrebiteľ obsah takejto zmluvy ovplyvniť nemohol. V takýchto prípadoch súd opakovane vo svojich rozhodnutiach skonštatoval, že „žalovaná obchodná spoločnosť je poskytovateľom spotrebiteľských úverov na profesionálnej báze, preto sa predpokladá u takýchto spoločností vyššia odborná úroveň a aj zodpovednosť za porušenie zmluvných povinností, právnych predpisov je nevyvrátiteľná. Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobu v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov, a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Žalovaný ako odborná organizácia, nebankový subjekt, pri uzatváraní zmluvy koná evidentne úmyselne so snahou dosiahnutia zisku, preto takýto subjekt nesie aj väčšiu zodpovednosť za férové pravidlá pri poskytovaní úveru a dôsledky z porušenia zákonných povinností.“

15. Súd poukazuje na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove, podľa ktorej pri dôvodnosti uplatneného nároku na priznanie finančného zadosťučinenia súd berie do úvahy nielen tú skutočnosť, že neprijateľná zmluvná podmienka neplatná v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, je spôsobilá negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry spotrebiteľa a potenciálne ohroziť jeho sociálny či rodinný život, ale zohľadňuje aj postoj spotrebiteľa, ktorý sa aj napriek jeho postaveniu slabšej zmluvnej strany vo vzťahu k dodávateľovi rozhodol brániť svoje spotrebiteľské práva a prispel tak k dosiahnutiu vyššej kvality života, mysliac pritom na to, že aj vďaka žalobkyni vyšlo najavo, že dodávateľ uzatvára formulárové zmluvy o úvere so spotrebiteľmi, v rámci ktorých používa zmluvnú podmienku v totožnom, neprijateľnom znení. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia predstavuje doplnkovú ochranu spotrebiteľa, ktorú z explicitného znenia zákona nemožno stotožňovať s úspešne uplatneným právom (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/114/2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/179/2018 zo dňa 31.01.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/115/2018 zo dňa 29.01.2019).

16. Výška primeraného finančného zadosťučinenia nie je predmetom žiadnej právnej úpravy, preto ustálenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je na úvahe súdu a súd v rámci voľnej úvahy vyhodnocuje primeranosť s ohľadom na konkrétne okolnosti veci.

17. Pri určovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod.. V dôsledku konania žalovaného žalobca musel chrániť svoje spotrebiteľské práva súdnou cestou, s čím súvisí vynakladanie prostriedkov a času na vyhľadanie odbornej pomoci. Nie je snáď ani potrebné pripomínať, že súdne konania sú stresujúcim zážitkom, vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu, či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy v podobe náhrady trov konania protistrane, v prípade neúspechu v konaní. Súd tiež je toho názoru, že konanie žalovaného je vo vzťahu ku žalobcovi o to závažnejšie, že opakovane bolo judikované aj v iných súdnych konaniach, v ktorých či už na strane žalobcu alebo na strane žalovaného vystupoval žalovaný, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvárané žalovaným so svojimi zákazníkmi nespĺňajú náležitosti v zmysle ust. § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a považujú sa za bezúročné a bez poplatkov, a aj napriek tomu v konaní vedenom pod sp. zn. XCsp/XX/XXXX žalovaný trval na ich prijateľnosti a tiež na tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti. Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie.

18. Poskytnutie zadosťučinenia nie je sankcia za samotnú existenciu neprijateľnej zmluvnej podmienky, aj keď určitý odstrašujúci a preventívny účinok je v zadosťučinení obsiahnutý. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia na účely ochrany spotrebiteľa musí spĺňať požiadavku účinného, výchovného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

19. Súdu sa javilo neprimerané priznať plnú výšku požadovaného primeraného zadosťučinenia. Žalobcovi súd priznal finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur, ktoré po vyhodnotení okolností

považuje za primerané. Pri stanovovaní výšky súd bral do úvahy tú skutočnosť, že žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil o sumu 1 749,49 eur a žalobca sa vydania bezdôvodného obohatenia musel domáhať na súde. Ďalej súd zohľadnil aj prípadné náklady žalobcu vyvolané podanou žalobou vo veci sp. zn. XCsp/XX/XXXX a podaním odvolania žalovaným. Súd zobral do úvahy aj tú skutočnosť, že žalovaný použil v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.06.2008 neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súdu sa javilo aj neprímerané priznať sumu nižšiu ako 500 eur, pretože túto súd nepovažoval vzhľadom na konanie žalovaného, ktorý prijal plnenie na základe zmluvy, napriek tomu, že neobsahovala zákonom požadované náležitosti a použil voči žalobcovi neprijateľné zmluvné podmienky, za sumu, ktorá by mohla mať výchovný a odstrašujúci účinok pre žalovaného.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené súd považoval za primerané priznať žalobcovi finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur, ktorá predstavuje takmer 30 % zo sumy 1 749,49 eur, ktorú požadoval žalobca. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

21. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia na účely ochrany spotrebiteľa plní aj odradzujúcu funkciu, a preto aj s poukazom na túto funkciu považoval súd výšku zadosťučinenia za primeranú.

22. Podľa názoru súdu výška priznaného finančného zadosťučinenia je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobcu, zodpovedá svojmu účelu, teda poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov, pričom vo vzťahu k žalobcovi - spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené, neprímerané obohacovanie sa.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. V prejednávanej veci výška plnenia závisela od úvahy súdu. Úspech sa skúma čo do právneho základu a nie čo do výšky priznaného nároku. Žalobca bol plne procesne úspešný čo do základu. Výška závisela od úvahy súdu, ktorú nemohol predvídať. Žalobca bol plne procesne úspešný, lebo mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a výška plnenia závisela výlučne od úvahy súdu, preto má právo na plnú náhradu trov konania iba z prisúdenej sumy (nie zo sumy žalovanej).

24. Podľa rozhodovacej praxe Krajského súdu v Prešove konania, v ktorých rozhodnutie o výške plnenia závisí od úvahy súdu, predstavujú výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok sporového konania. Úvaha súdu sa môže týkať len skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia (nie základu uplatneného nároku). Pre priznanie plnej náhrady trov konania v tomto prípade nie je podstatný rozsah čiastočného úspechu sporovej strany (v nepatrnej časti alebo prevažnej časti). Úvaha súdu o výške plnenia sa musí opierať o hmotné právo, spravidla o právne normy, v ktorých je rozsah nároku upravený vymedzením právne relevantných kritérií, jeho samotné určenie (vyčíslenie) vyplýva z konkrétnych okolností danej veci. Pre priznanie plnej náhrady trov konania nie je podstatný rozsah čiastočného úspechu (v nepatrnej časti alebo prevažnej časti), a to ani to, akú sumu v pomere k súdom priznanej sume strana uplatňovala. Za neúspech sa nepovažuje rozdiel medzi uplatňovanou a priznanou výškou nároku. Predpokladom pre aplikáciu tohto ustanovenia je výlučne skutočnosť, že rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu (pozri rozsudky Krajského súdu v Prešove napríklad sp. zn. 13Co/49/2018 zo dňa 28.1.2019, 24Co/49/2017 zo dňa 22.2.2018, 18Co/92/2018 zo dňa 16.01.2019).

25. O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s ust. § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.